



## COPILĂRIA

Fiecare din noi cred că și-a pus întrebarea :  
„De ce copilăria nu este eternă?”

Acele vremuri când totul era posibil, când orice tristețe era ștearsă de mângâierea blândă a mamei, când pur și simplu puteai visa continuu... căci viața înseși era un vis. Așa cum, din nefericire, este firesc, toate acestea au trecut, însă nu și dorința noastră permanentă de a retrăi clipele acelea de fericire... Copilăria este adevăratul paradis pierdut.

Copilăria este un tărâm magic. Nu știm când și unde începe și nu știm când și unde se termină. Ne trezim doar că nu mai suntem copii, că am ieșit din copilărie, uneori fără să o fi trăit pe deplin...

Ea este o lume fermecată, duioasă, dulce, lină, în care orice se poate întâmpla. Orice! Este vârsta la care suntem cel mai aproape de Dumnezeu și de toate tainele existenței. Ne putem întâlni oricând cu balaurul cu șapte capete, cu zgripturoaica cea haină, putem fi vrăjitori, eroi din filme sau din benzi desenate, putem vizita orice loc din lume cu ochii minții și putem să credem cu tărie că am fost acolo cu adevărat...

Copilăria este singurul moment al vieții în care trăim totul la maximă intensitate. În care plângem și râdem în aceeași zi, în care ne supărăm și iertăm după câteva momente, în care suntem singuri și totodată cu toată lumea. Apoi, pe măsură ce trec anii, pe măsură ce ne maturizăm, nebunia copilăriei dispare. Devenim mai serioși, zâmbim mai puțin, nu ne mai bucurăm de orice nimic care ni se oferă, avem alte gusturi... Nu mai credem în magie, nu mai credem în Moș Crăciun și în sacul său plin cu jucării, nu mai credem că mama și tata sunt cei mai grozavi părinți din lumea asta... Nu mai roșim atunci când greșim, nu mai chiuim de bucurie atunci când cineva ne îndeplinește o dorință mult așteptată, nu ne mai bucură mângâierea soarelui de vară...poate pentru că nu mai avem timp să le privim pe toate.

Copilaria este cea mai frumoasă perioadă a vieții de care-și amintește cu drag omul matur. E locul unde lumea îți pare o poveste magică cu zâne și monștri și unde bunicii sunt protectorii copilului care mai face din când în când câte-o trăsnaie. Copilul trăiește în lumea sa plină de veselie, de jocuri și lipsită de griji. Copilăria ne pregătește pentru viață, dar... nu ne lasă niciodată să uităm mirosul de mere coapte din livada bunicilor, de aroma pâinii coapte de bunica ce ne îmbia de la poartă, de calul bunicului mândru și frumos cu care plecam să strângem fânul sau de pățaniile petrecute la bunici în vacanțe.

Îmi voi aduce cu drag aminte de toate acestea, pentru că trăiesc o copilărie fericită și magică. Jocurile frumoase și plăcute, prietenii pe care ți-i faci pe vecie, părinții și bunicii iubitori – este tabloul pe care l-aș picta dacă aș vrea să reprezint acum viața mea.

